

Pořad bohoslužeb

28.června – 4.července 2021, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, žaltář I.týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 28.6.	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	St. Jičín	16:30	za † Antonína a Marii Štramberské, dva † syny a za ochranu Boží na přímluvu Panny Marie a za duše v očistci
		Hůrka	17:45	mše svatá
Úterý 29.6.	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ, hlavních patronů brněnské diecéze – doporučený svátek	St. Jičín	16:15	za † manžela, † syna, † rodiče z obou stran, za ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu
		Loučka	18:00	mše svatá /o. Jan Slavík/
Středa 30.6.	Středa 13. týdne v mezidobí	St. Jičín	16:30	za † Jaroslava Kuncea a těžce nemocného syna Jaroslava na přímluvu Panny Marie
Čtvrtek 1.7.	Čtvrtek 13. týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Pátek 2.7.	Pátek 13. týdne v mezidobí 1.pátek v měsíci	St. Jičín	14:30	pohřeb – Jana Sudolská ☩
			16:00- 17:15	příležitost ke svátosti smíření + tichá adorace
			17:15	litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a požehnání
			17:30	za † Danuši Riedlovou, † sestru Annu Grossmannovou, † rodiče Annu a Antonína Jakůbkovy
Sobota 3.7.	Svátek sv. Tomáše, apoštola 1.sobota v měsíci	St. Jičín	8:00	na poděkování za přijaté milosti s prosbou o dar zdraví a moudrost v životních rozhodnutích + po mši sv. pobožnost k Panně Marii
Neděle 4.7.	14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	St. Jičín	9:45	na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za všechny přijaté milosti s prosbou o ochranu dětí o prázdninách a požehnání do dalších let
		St. Lhota	11:15	mše svatá

Webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

Administrátor farnosti: P. Paweł Dobija, Dolní 250, Mořkov, tel. 739 244 464.

Příležitost ke svátosti smíření je 30 minut před každou večerní mší svatou.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

27.6.2021

13.neděle v mezidobí

31. / ročník XII.

Náš spasitel Kristus Ježíš zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjějícího života v evangeliu.

Některé druhy žízně nelze uhasit jinak než v modlitbě

▪ Modlitba – břemeno?

Většina křesťanů žije s pocitem, že by se měli modlit. Někteří dokonce žijí se špatným pocitem nebo s pocitem viny, že se nemodlí dostatečně často, dostatečně dlouho, že se nemodlí dobře nebo že se nemodlí vůbec. Pro mnohé tak zůstává modlitba jakousi povinností, navíc těžko uchopitelnou, se kterou si příliš nevedí rady, která je pro ně zdrojem výčitek a která jim často spíš komplikuje život. Někteří se modlili v dětství, s rodiči, prarodiči; tyto modlitby už jim ale v dospělosti nedávají příliš smysl. A tak se stává modlitba břemenem. Přitom by to mohlo být právě naopak!

Já bych modlitbu ve svém životě nerad vnímal jako povinnost – stejně jako nevnímám jako povinnost dát si dobré kafe, zavolat si nebo potkat se s přáteli, jít na procházku do parku na čerstvý vzduch, zacvičit si nebo si poslechnout oblíbenou hudbu (v mém případě třeba Bacha, Chopina nebo Arvo Pärta). To všechno jsou věci, které mě nejen baví, ale o kterých vím, že je k životu potřebuji. A že bez nich bych dlouho nevydržel.

▪ Modlitba odráží to, jaká je naše víra

Modlitba odráží to, jaká je naše víra. Dávni duchovní mistři vyslovili pravidlo: *Lex orandi, lex credendi*. Což volně přeloženo z latiny znamená: *Způsob modlitby ovlivňuje způsob tvé víry*. A naopak. Ukaž mi, jak se modlíš, a já ti řeknu, kým je pro tebe Bůh a jak si ho představuješ.

Do naší modlitby se promítá naše víra a obraz, jaký o Bohu máme. **Vnímám Boha jako přísného otce?** Pak budu při modlitbě nervózně našlapovat po špičkách, abych náhodou neudělal něco špatně a nebyl potrestán. Budu mít strach, že se nemodlím dost dobře. **Vnímám Boha jako neochotného a tvrdého?** Pak ho budu muset přemlouvat a snažit se ho svými modlitbami obměkčit, aby udělal něco dobrého. A budu zklamaný, když moje modlitba zůstane bez představované odezvy. **Vnímám Boha jako někoho, kdo se nechá doprošovat, kdo není dostatečně všímavý, milosrdný,**

někoho, kdo je neskutečně vysoko a daleko, takže vlastně ani nevím, jestli mě slyší a vnímá? Jestli se můžu odvážit na něj obracet? Kdo se urazí, když mu nepoděkuji a příště si rozmyslí něco pro mě udělat? To všechno se projeví ve způsobu, jakým se modlíme. A jsou obrazy Boha, které nás mohou při modlitbě dokonce velmi stresovat a znepokojovat.

▪ Boha není potřeba informovat

Myslím, že je výhodné vstupovat do modlitby s tím, že Bůh je někdo, kdo mě nejen zná, ale kdo mě zná lépe, než já sám sebe. Zná moje myšlenky i moje srdce, moje přání a touhy, moji minulost i budoucnost. Kdo zná stejným způsobem všechny lidi a ví, co potřebují, a kdo to s námi se všemi myslí mnohem lépe, než si dokážeme představit. **Leží vám na srdci někdo blízký, kdo zažívá trápení, nemoc nebo svízelnou životní situaci?** Bohu na tom člověku záleží ještě víc...

Tím nám odpadne modlitba, která by měla Boha informovat o našem stavu a stavu světa, o našich potřebách a plánech a která by ho měla přemlouvat, aby něco dobrého (konečně) udělal. Bůh přece dělá pro lidi a pro celé tvorstvo víc, než si dokážeme představit a pochopit. Modlitba tedy vůbec nemá měnit Boha – pokud si to od ní budeme slibovat, asi budeme frustrovaní.

Boha není potřeba informovat, přemlouvat, přesvědčovat, ani obměkčovat a odprošovat. **Proč se tedy vůbec modlit?** Když Bůh ví, co si přejeme a potřebujeme, ještě dřív, než na to pomyslíme. Naslouchá nám a dělá to, co je pro nás nejlepší. A stejně tak pro všechny ostatní. Nebo myslíte, že ne?

▪ Modlitba nemá být výkon, ale spíš spočinutí

Modlitba je čas, který dáváme Bohu k dispozici, a který tedy může být naplněn jedinečným způsobem. Většinu našeho času se snažíme vyplnit my sami – tím, že něco děláme, o něčem přemýšlíme, něco vytváříme, mluvíme, čteme, něco sledujeme v televizi nebo na internetu. Zkrátka měníme svět kolem sebe, nebo ho alespoň jakoby nasáváme. Cítíme asi oprávněně odpovědnost za to, jak náš čas využijeme a čím ho naplníme. Většinou ho nechceme proflákat a dost často se soustředíme na výkon, který podáváme. To všechno je jistě bohulibé, ale bohužel z toho někdy nedokážeme vystoupit a stejně přistupujeme i k modlitbě. A to je škoda – modlitba totiž nemá být výkon, ale spíš spočinutí v Boží přítomnosti.

Terezie z Avily mluví o modlitbě jako o *setkávání dvou přátel*. V modlitbě nemusíme nic vytvářet, ale můžeme prostě být před Bohem a zažívat, že jsme milováni.

Modlitba je hodnota, která může dávat smysl životu. Možná znáte pojetí hodnot, o kterém mluví Viktor Frankl, zakladatel psychoterapeutického směru logoterapie, která právě spočívá v hledání smyslu. Frankl říká, že *život můžeme naplnit tím, že něco děláme a tvoříme, ať už hmotného či nehmotného* – to jsou tvůrčí hodnoty;

nebo tím, že *něco pozitivního prožíváme*, krásu, umění, vztahy – to jsou prožitkové hodnoty; a konečně smysl má náš život i ve chvílích, kdy nic netvoříme ani neprožíváme, Frankl mluví o nezměnitelných situacích. Smysl jim můžeme dát tím, že k nim *zaujmeme vnitřní postoj* – to jsou hodnoty postojové. Myslím, že modlitba by patřila do té poslední kategorie – nejde tam ani o výkon ani o prožitky, ale o vnitřní postoj. Ať už to bude důvěra, vděčnost, odevzdanost, a možná byste našli další.

▪ Prostě jenom být v Boží přítomnosti

Kdysi v noviciátu jsem se dověděl poučku, která mě velmi zaujala a utkvěla v paměti, přestože jsem tehdy přesně nechápal, co to znamená. A totiž, že vlastností modlitby je to, že se v průběhu života stále více zjednodušuje. Přesný opak toho, než bych tehdy předpokládal. Člověku jakoby stačí čím dál tím méně – méně slov, méně gest, méně vznešených myšlenek.

Svaté Terezie z Lisieux se zeptala na sklonku života jedna sestra, co říká Ježíšovi při modlitbě. A ona odpověděla: „*Neříkám mu nic, miluji ho.*“

To je pozvání ke kontemplativní modlitbě, které se někdy říká vnitřní modlitba nebo tichá meditace. Modlitba, která pramení z víry, že Bůh se dívá na můj život s nekonečnou laskavostí a porozuměním.

Modlitba znamená prostě jenom být v Boží přítomnosti, a to stačí. Meditovat je tak jednoduché, jako udělat krok – a tak náročné jako ujít dlouhou pouť.

Není to cesta rychlých a snadných řešení, ale celoživotní putování, je to nekonečná cesta k nekonečnému Bohu. Která je velmi dobrodružná a krásná.

Modlitba nám život neusnadňuje, jakože bychom si tím mohli získat nějakou protekci nebo něco, co nám Bůh původně nechtěl dát, ale pomáhá nám prožít život dobře a smysluplně.

▪ Některé druhy žízně nelze uhasit jinde než v modlitbě

Je dobře, když má člověk na této cestě průvodce, nebo někoho, kdo mu poradí, jak na to. Kontemplativní modlitba je důležitý pramen – některé věci nejde načerpat jinde. Některé druhy žízně prostě nemůžeme uhasit jinde než v tomto jedinečném setkání. A tento pramen je bezodný, nelze ho vyčerpat, neomrzí se vám.

Dnes, víc než kdy jindy znovu objevujeme, že meditace nebo kontempace není něco nedosažitelného, co by bylo jen pro pár šťastných vyvolených, pro několik málo specialistů, ale je to pramen otevřený pro každého člověka, který touží po setkání s Bohem.

